

Гл. 2. ПЪРВО ПОСЛАНІЕ КЪ СОЛУНЯНОМЪ.

съсь слово, но и съсь силъ, и въ Духа Святаго, и съ голѣмо удостовѣреніе, както знаете какви бѣхмы заради васъ помежду вы.

6. И вы станѣхте подражатели намъ и Господу като при много утѣсненія приехте слово-то съ радость на Духа Святаго.

7. Така що станѣхте примѣръ на вси-тѣ вѣрующы които сѣ въ Македоніѣ и въ Ахаіѣ.

8. Защото отъ васъ ся прогласи слово-то Господне, не само въ Македоніѣ и Ахаіѣ, но на всяко мѣсто ся расчу ваша-та вѣра въ Бога, што ный не трѣба да говоримъ нѣщо.

9. Защото тѣ възвѣщаватъ за насъ, какъ станѣ наше-то влѣзваніе при васъ, и какъ сте ся обѣрижли отъ идолы-тѣ къмъ Бога, за да служите на живый-тѣ и истинный-тѣ Богъ,

10. И да очакувате отъ небеса неговъ-тѣ Сынъ, когото въскрѣси отъ мъртвы-тѣ, Иисуса, който ны освободява отъ идѣщій-тѣ гнѣвъ.

ГЛАВА 2.

1. Защото вы сами знаете, братіе, наше-то при васъ влѣзваніе, че не бы напрасно ;

2. Но като бѣхмы отъ по напрѣдъ, както знаете, пострадали и обесчестени въ Филиппы, дѣрзнѣхмы въ Бога нашего да проповѣдамы вамъ евангеліе-то Божіе съ голѣмъ подвигъ.

3. Защото наше-то увѣщаніе не *бы* отъ прѣлѣгваніе, нито отъ нечистотѣ, нито съ измамѣ ;

4. Но както бѣхмы одобрени отъ Бога да ни повѣри благовѣствованіе-то, така говоримъ, не като че угождамы на чловѣцы, но на Бога който испытыва сѣрдца-та ни.

5. Защото както знаете, нито ласкателно слово употрѣбихмы нѣкога, нито причинѣ за лихоимство ; Богъ *е* свидѣтель ;

6. Нито поискамы славу отъ чловѣцы, нито отъ васъ, нито отъ другы ;

7. (Ако и да можехмы да смы въ тяжесть като Христови апо-